

Sýrie, Tripolis, Bejrút

Aleppo
(zdroj: Pinterest.com)

V sobotu druhého *radžabu* roku 438 hidžry¹⁰⁷ jsme přijeli do Sarúdze a dva dny poté jsme přepluli Eufkrat a dorazili do Manbidže a to bylo první město z měst Sýrie. Podle starého kalendáře tento den odpovídal prvnímu dni měsíce *bahmanu*, teplota byla neobyčejně příjemná. Za městem nebyla jediná stavba. Odtamtud jsme pokračovali do Aleppa. Z Majjáfáreqínu do Aleppa to dělá sto *farsangů*.

Aleppo jsem shledal překrásným městem. Je obehnáno hradbou, jejíž výšku jsem odhadl na přibližně dvacet pět *arašů* a je tam i pevnost na skále. Zdá se mi, že Aleppo není menší než Balch, je hustě osídleno a všechny stavby k sobě přiléhají. V tomto městě vybírají clo ze zboží putujícího mezi Sýrií, Byzancí, Diyarbakirem, Egyptem a Irákem a sjíždějí se do něho kupci a obchodníci ze všech těchto zemí. V Aleppu jsou čtyři brány: *Báb al-Jahúd* (Židovská brána), *Báb Alláh* (Boží brána), *Báb al-Džinán* (Brána džinů) a *Báb al-Antákija* (Brána Antiochie). Jako závaží na bazaru tam používají *ratl-e záherí*, což činí čtyři sta osmdesát *dirhamů*.

Když odtamtud jedou na jih, tak z Aleppa do Hamá to dělá dvacet *farsangů* a potom následuje Hims a z Aleppa do Damašku to dělá padesát *farsangů*, do Antiochie dvanáct *farsangů* a do Tripolisu stejný počet.¹⁰⁸ Říkají, že odsud do Konstantinopole to činí dvě stě *farsangů*. Jedenáctého *radžabu*¹⁰⁹ jsme vyjeli z Aleppa, po třech *farsanzích* byla vesnice, již nazývali Džund Qinnasrín. Další den jsme urazili šest *farsangů* a dostali se do Sarmínu, města bez hradeb. Urazili jsme ještě šest *farsangů* do města Ma'arrat an-Nu'mán, kde byla kamenná hradba. Je to obydlené město a u jeho brány jsem spatřil kamenný sloup, na němž bylo něco napsáno jiným písmem než arabským. Zeptal jsem se kohosi, co to je. Odpověděl mi, že to je talisman proti škorpiónům a že v tomto městě nikdy nebývají a nevyskytují se, a když už je odněkud zvenčí přivezou, rozutečou se a nepolezou do města. Výšku toho sloupu jsem odhadl přibližně na deset *arašů*. Na bazarech tohoto města jsem viděl velmi mnoho zboží. Jeho páteční mešita je vystavěna na návrší uprostřed města

107 2. leden 1047

108 tzn. ještě padesát *farsangů*

109 11. leden 1047

tak, že ať již do ní chtějí vejít z jakékoliv strany, musí vystoupat šestnáct schodů. Na jeho polích roste samá pšenice a je jí hodně. Velmi rozšířené jsou tu fíkovníky, olivovníky, pistácie, mandlovníky a vinná réva. Voda ve městě je dešťová a studniční.

V tom městě žil muž jménem Abú'l-A'lá Ma'arrí; byl slepec a správce tohoto města. Byl velmi bohatý a měl hodně otroků a sluhů, dokonce i všichni obyvatelé města ho poslouchali jako otroci. Sám vedl život poustevníka, nosil hrubý vlněný oděv a nevycházel z domu. K jídlu si na den určil půl *manu* ječmenového chleba a mimo to nic jiného nejedl. Slyšel jsem, že brány jeho paláce jsou otevřené pro všechny a že městské záležitosti spravují jeho zástupci a služebníci, na něho samotného se obracejí pouze s nejsložitějšími záležitostmi. Nikomu neupírá bohatství, sám se neustále postí, noci probdí a nezabývá se žádnými světskými záležitostmi. V básnictví a vědách dosáhl takového mistrovství, že spisovatelé Sýrie, Maghribu a Iráku přiznávají, že v této době se s ním nikdo nemohl a nemůže měřit. Napsal knihu *al-Fusúl wa'l-gháját*, v níž uvádí záhadné řeči a užívá vzletné a tajemné metafory, jež může pochopit jen málo lidí, a sice pouze ti, kteří studovali tuto knihu spolu s ním. Dokonce ho obvinili, že v této knize chce kritizovat Korán. Z okolí se k němu sjíždí více než dvě stě lidí, kteří se s ním oddávají vědám a poezii, a slyšel jsem, že složil více než sto tisíc dvojverší. Kdosi se ho otázel: „Nejvyšší Bůh ti daroval všechno toto bohatství. Proč ho dáváš jiným a sám s ním nenakládáš?“ Odvětil: „Patří mi pouze to, co potřebuji.“ Když jsem tam dorazil, byl tento muž ještě naživu.

Patnáctého *radžabu* roku 438 *hidžry*¹¹⁰ jsme se vydali do Kújmátu a potom do Hamá, hezkého obydleného města na břehu řeky 'Ásí. Tuto řeku nazvali 'Ásí proto, že teče směrem do Byzance, tedy teče z islámských zemí do zemí nevěřících, a je tedy povstalcem. Na jejích březích je vystavěno mnoho kol.

Odtud vedou dvě cesty: jedna k mořskému pobřeží, na západ Sýrie, druhá do Damašku. My jsme zamířili směrem k moři a na hoře jsme viděli pramen, o němž říkají, že každý rok, když uplyne polovina

¹¹⁰ 15. leden 1047

měsíce *ša'bánu*, začne odtud vytékat voda, teče tři dny a po třech dnech odtud nevyteče ani kapka až do příštího roku. Putuje sem mnoho lidí a snaží se přiblížit Bohu – sláva jemu. Jsou tam vystaveny budovy a vodní nádrže.

Vyjeli jsme odsud a dorazili do stepi pokryté kvetoucími narcisy tak hustě, že celá step se zdála být kvůli jejich hojnosti bílá. Pokračovali jsme dál a dorazili do města 'Irqa. Urazili jsme z 'Irqy dva *farsangy* a dostali se k mořskému pobřeží a po zdolání pěti *farsangů* po pobřeží směrem na jih jsme se ocitli v Tripolisu. Z Aleppa do Tripolisu to cestou, jíž jsme prošli, dělá čtyřicet *farsangů*. Přijeli jsme tam v sobotu pátého *ša'bánu*.¹¹¹ V okolí bylo mnoho polí, sadů a stromů. Bylo tam hodně cukrové třtiny, sladkých a kyselých pomerančů, banánů, citrónu a datlí. Město Tripolis je postaveno tak, že jeho tři strany omývá moře. Když je rozbouřené, vlny šplouchají přes hradbu. Na straně, jež směřuje k souši, je postavena pevnost s velkým příkopem a pevnou, železnou branou. Na východní straně se tyčí kamenná hradba s cimbuřím a věžemi. Na vrcholu hradby jsou umístěny válečné stroje. Obyvatelé města mají strach z Byzantinců, kteří útočí na město z lodí. Rozloha města je tisíc *arašů* na tisíc. Všechny budovy mají čtyři až pět poschodí, některé i šest. Ulice a bazary tam jsou krásné a čisté, až by se myslelo, že každý z nich je vyzdobený palác. Bylo tam jídlo, ovoce a pochutiny všeho druhu, jaké jsem viděl pouze v Íránu, jenže ještě stokrát více. Uprostřed města stojí obrovská, čistá, hezky vyzdobená a bytelně vystavěná mešita. Na jejím nádvoří je obrovská kupole a pod kupolí mramorový bazén s bronzovou fontánou, kde voda prýští proudem z pěti trubek. Lidé si ji berou a hodně vody teče po zemi a odtéká do moře. Říkali, že v tomto městě žije dvacet tisíc obyvatel a v okolí je mnoho osad a vesnic. Vyrábějí tam dobrý papír podobný samarkandskému, ba i lepší. Toto město spadá pod vládu egyptského sultána. Důvodem toho je, jak říkají, že jednou, když nevěřící Byzantinci zaútočili na toto město, egyptští muslimové svedli bitvu s jejich vojskem a na hlavu ho porazili. Egyptský sultán vybral z tohoto města pozemkovou daň

a neustále tam udržuje svá vojska pod vedením svých vojevůdců na ochranu města před nepřítelem. V tomto městě je celnice, takže lodě, jež přijíždějí z Byzance, Evropy, Andalusie a Maghribu, odvádějí desátek sultánovi. Za tyto peníze se vydržují vojska. Sultán tam má lodě, jež plují do Byzance, na Sicílii a do Maghribu za obchodem. Obyvatelé tohoto města jsou vesměs ší'ité a ší'ité vystavěli ve všech městech této země nádherné mešity. Kromě toho tam postavili karavansaraje, ale nikdo se v nich nezdržuje. Nazývají je *mašhady*. Za hradbami města Tripolisu není jediný dům kromě těchto dvou tří *mašhadů*.

Poté, co jsme opustili toto město, jsme se opět vydali na jih směrem k moři. Ve vzdálenosti jednoho *farsangu* jsme spatřili pevnost jménem Qalamún. V této pevnosti se nachází pramen. Odtud jsme se vydali do města Tarábarzán; z Tripolisu do tohoto města to dělá pět *farsangů*. Odtud jsme zamířili do Džubajlu. Toto město má tvar trojúhelníku, přičemž jedna jeho strana směřuje k moři. Kolem města je vybudována velmi vysoká a pevná hradba a roste tu hodně datlových palem a jiných teplomilných stromů. Viděl jsem dítě, jak drží v jedné ruce červenou a v druhé ruce bílou růží, a to bylo pátého dne měsíce *esfandármadhu* starého kalendáře roku 415 perského letopočtu. Odtud jsme šli do Bejrútu. Viděl jsem kamennou klenbu, pod níž se táhla cesta a její výšku jsem odhadl na padesát *gazů*. Z boku byla pokryta deskami z bílého kamene, každá o hmotnosti více než tisíc *manů*. Tato stavba je z cihel, vysoká dvacet *gazů* a nahore se tyčí sloupy, každý vysoký osm *gazů* a o takové tloušťce, že ho dva lidé neobejmou. Na těchto sloupech spočívá klenba, jež je postavena tak, že její kameny se ze dvou stran stýkají, aniž by byly spojeny hlínou nebo vápnem. Nad těmito klenbami se tyčí v samotném středu další velká klenba o výšce padesáti *arašů*. Výška každého kamene použitého na stavbu této klenby je odhadem přibližně osm *arašů* na délku a čtyři *araše* na šířku, hmotnost pak sedm tisíc *manů*. Všechny tyto kameny jsou tak dobře otesány a opracovány, že i na dřevě se taková krása vidí jen zřídka.

Kromě klenby nezůstaly v tomto prostranství jiné stavby. Zeptal jsem se: „Co je to za místo?“ Odpověděli: „Slyšeli jsme, že to byla brána do faraónovy zahrady a že je velmi starobylá.“ Celá step této

oblasti je pokryta mramorovými sloupy, některé sloupy mají hlavice, jiné jsou bez hlavic, všechny jsou z ozdobeného mramoru, zakulacené, čtyřúhelníkové, šestihranné a osmihranné. Ten kámen je natolik tvrdý, že železo na něm nezanechává stopy. V okolí však není žádná hora, kde by mohly být kamenolomy. Druhý kámen připomíná sloučeninu a stejně jako u dalších kamenů, nezanechává ani na něm železo stop.

Po celé Sýrii se vyskytuje kolem pěti set tisíc sloupů nebo hlavic a žádné živé stvoření neví, co tvořily a odkud byly přivezeny.

Odtud jsme odjeli do města Sajdá, které také leží na mořském pobřeží. Je tam mnoho polí s cukrovou třtinou a město je obeháno pevnou kamennou hradbou se třemi branami. Páteční mešita je krásná a působivá. Podlaha v ní je pokryta pestrými rohožemi. Bazar je taky krásný a vyzdobený, takže když jsem ho spatřil, myslel jsem si, že město ozdobili kvůli příjezdu sultána nebo nějaké dobré zvěsti. Na můj dotaz mi odpověděli, že tu mají takový obyčej. Sady a stromy v tomto městě byly tak překrásné, že se zdálo, že nějaký šáh tam vybudoval sady podle svého přání a vystavěl v nich paláce. Většina stromů byla obsypaná plody.

76

Odtud jsme ušli pět *farsangů* a dorazili jsme do města Súr. Město bylo uspořádáno takto: na břehu moře byla velká skála a na ní postavili toto město tak, že hradba pevnosti se táhne po souši ani ne sto *gazů* a celá zbývající část je omývána mořem. Hradby jsou složeny z otesaných kamenů a skuliny zamazány smolou tak, aby tam nemohla voda proniknout. Rozloha města je odhadem tisíc kroků na tisíc, budovy jsou pěti- a šestiposchodové, jedno poschodí nad druhým, je tu vystavěno mnoho fontán, jsou zde krásné bazary a místo oplývá velkým bohatstvím. Město Týros je mezi pobřežními městy Sýrie proslulé bohatstvím a hojností. Obyvatelé jsou tam převážně ší'ité.

Byl tam sunnitský soudce jménem syn Abú 'Aqíla, člověk krásný a bohatý. U brány města je vystavěna mešita, je v ní hodně koberců a rohoží, stříbrných a zlatých lamp a luceren.

Město leží na vyvýšenině a vodu získává z hory. Za městem je postaven vodovod a voda jím proudí do města. V pohorí naproti městu je údolí, a když jím půjdou na východ, dorazí po osmnácti *farsanzích*

do Damašku. My jsme odtamtud ušli sedm *farsangů* a dorazili jsme k pevnosti Akry a o ní píší jako o *Madínat 'Akka*.¹¹²

Týros leží na vyvýšíně, jedna její část se svažuje a druhá je rovná. Na celém syrském pobřeží nestaví města, pokud tam není vyvýšenina, protože mají strach z přílivu moře a z vln narážejících na břehy. Páteční mešita stojí uprostřed města a je vyšší než ostatní budovy. Všechny její sloupy jsou z mramoru, na pravé straně je *qibla* a zvenčí hrobka proroka Sáliha – mír s ním. Část dvora je pokryta kamennými deskami a druhá část je oseta travou. Říkají, že Adam – mír s ním – tam obdělával půdu.

Změřil jsem město: jeho délka činí dva tisíce *araszů* a šířka pět set. Je obehnáno pevnou kamennou hradbou, z jižní a západní strany je omýváno mořem. Velká část pobřežních měst má přístav, jenž je postaven kvůli ochraně lodí. Je to něco jako konírna, jejíž západní stěna přiléhá k pevnosti a dvě další vstupují do moře. Vchod do ní je široký kolem padesáti *gazů* a není tam hradba, jsou tam pouze z jedné hradby na druhou nataženy řetězy. Když chtějí nechat vplout loď do přístavu, povolí řetězy, takže se spustí pod vodu a loď propluje nad nimi. Potom řetězy opět zdvihnou, aby se nikdo cizí nemohl dostat k lodím.

77

Z levé strany u východní brány je pramen, k němuž je třeba slézt po dvaceti šesti schodech, aby se dostalo k vodě. Jmenuje se *'Ajn al-baqar* (Kráví pramen) a říkají, že ho objevil Adam – mír s ním – a napájel jeho vodou svou krávu. Právě z tohoto důvodu se pramen jmenuje Kraví pramen.

A když se vyrazí na východ od pevnosti, dojde se po cestě k hoře, kde jsou hrobky proroků – mír s nimi. Toto místo leží na kraji cesty vedoucí do Ramly.

Rozhodl jsem se navštívit tyto požehnané hrobky a požádal Vznešeného a Mocného Boha o požehnání, ale obyvatelé Akry říkali, že po cestě tam žijí nedobří lidé, kteří když uvidí cizince, napadnou ho a odeberou mu vše, co u sebe má. Nechal jsem svůj majetek v mešitě v Akře a východní branou jsem opustil město. V sobotu dvacátého třetího *ša'bánu* roku 438 hidžry¹¹³ jsem se poklonil hrobu 'Akky,

¹¹² město 'Akka

¹¹³ 22. únor 1047

zakladatele města, jenž byl jedním ze ctnostných a velikých lidí. A protože nebyl se mnou nikdo, kdo by znal cestu, sešel jsem z ní. Náhle díky Vznešenému a Mocnému Bohu se ke mně v ten samý den přidal nějaký Peršan z Ázerbájdžánu, který již jednou navštívil tyto požehnané hrobky a nyní k nim putoval podruhé se stejným úmyslem. Za tuto milost jsem jako poděkování Vznešenému a Mocnému Stvořiteli vykonal modlitbu o dvou *rak'ách* a hluboce se uklonil za to, že mi poskytl soupoutníka a já mohl naplnit svůj úmysl.

Dostal jsem se do vesnice Barda, kde jsem se poklonil hrobům Ezaua a Šimona Kananejského – mír s nimi. Odtud jsem došel do malé jeskyně nazývané Dámun. Tam jsem se rovněž poklonil hrobu, o němž říkali, že je Dhú'l-Kifla. Potom jsem zamířil do další vesnice nazývané Áblín, kde byl hrob Húda – mír s ním. Poklonil jsem se i jemu; roste tam uvnitř v ohrazení fíkovník. Nachází se tam hrob proroka Ezdráše – mír s ním – poklonil jsem se i jemu a vydal se směrem na jih. Došel jsem do další vesnice jménem Hazíra. Na západním okraji této vesnice bylo údolí a v tom údolí prýštil ze skály čistý pramen. Naproti pramenu na skále je postavena mešita a v té mešitě jsou dva kamenné domy s kamennou střechou a dvířkami tak malými, že jimi člověk stěží projde. Tam se vedle sebe nacházejí dva hroby, jeden Jetra – mír s ním – a druhý jeho dcery, jež byla ženou Mojžíše – mír s ním. Obyvatelé této vesnice se starají o mešitu a hroby, udržují je v čistotě a rozsvěcejí lampy.

Odtamtud jsem se vydal do vesnice, kterou nazývají Arbil. Ve směru *qibly* od této vesnice leží hora a uprostřed ní je hrazení, kde jsou čtyři hroby synů Ja'qúba – mír s ním – a bratrů Josefa – mír s ním.

Popošel jsem dále a uviděl jsem pahorek, kde je hrob matky Mojžíše – mír s ním. Poklonil jsem se mu a šel jsem dál. Předě mnou se objevilo údolí, na jehož konci leží malé jezero a na jeho břehu město Tiberias. Délka tohoto jezera je asi šest *farsangů* a šířka kolem tří *farsangů*. Voda v něm je dobrá a chutná a město leží na západ od něho. Veškerá voda z městských lázní a odpadní vody vytékají do tohoto jezera. Lidé z města a celé oblasti pijí vodu z jezera. Slyšel jsem, že jednou do města přijel nějaký emír a přikázal přehradit cestu, kudy odtékají do jezera nečistoty a špinavá voda. Tehdy voda v jezeře

začala tak páchnout, že ji nebylo možné pít. Emír přikázal opět otevřít všechny odtoky, jak bylo dříve, a voda jezera opět začala být dobrá.

Kolem města se od samotného břehu jezera táhne pevná hradba, pouze ze strany jezera hradba není. Mnoho budov je postaveno uprostřed vody, zbudovali tu pozorovatelně spočívající na sloupech stojících ve vodě. V tomto jezeře je hodně ryb. Uprostřed města je páteční mešita, vedle níž vyvěrá pramen, a nad tímto pramenem jsou postaveny lázně. Jeho voda je natolik horká, že dokud ji nesmíchají se studenou vodou, není možné ji lít na tělo. Říkají, že lázně postavil Šalomoun, syn Davidův – mír s ním. Zašel jsem do těchto lázní.

A ve městě Tarabíja je v západní části ještě jedna mešita, již nazývají mešita jasmínů. Je to krásná budova. Uprostřed mešity je velké prostranství, na němž jsou vystavěny *mihráby* a kolem vysázeny jasmíny, podle nichž dostala mešita jméno. Na východní straně mešity je ohoz, kde se nachází hrob Jozua a pod tímto prostranstvím je hrob sedmdesáti proroků – mír s nimi – zabitých Izraelity.

Na jih od města leží Lotovo jezero a jeho voda je hořká. Takové je Lotovo jezero, jež leží na jih od Tarabíje. Vlévá se do něho řeka vytékající z Genezaretského jezera. Lotův palác se nacházel na břehu tohoto jezera, ale nezůstalo po něm ani stopy.

Jeden člověk mi říkal, že v Lotově jezeře je cosi podobné krávi. Vynořuje se to z vody, má to černou barvu a bere to na sebe podobu krávy. Podobá se to kameni, ale není to tvrdé, a lidé to sbírají a roztloukají a rozváží po městě a celé oblasti. Když se kousek položí pod strom, tak červ nemůže nikdy ten strom zničit, kromě toho se nepoškodí ani kořeny a zahrada není narušena ani červy, ani podzemním hmyzem. Odpovědnost za toto sdělení nese vypravěč. Říkal též, že to nakupují ranhojiči. Říkají, že v jejich lektvarech se vyskytuje červ nazývaný *naqra* a že tato látka ochraňuje i před tímto červem.

Ve městě Tarabíja pletou rohože a také modlitební koberečky a prodávají je za pět maghribských dínárů. Na západní straně je hora, na této hoře je stěna z tvrdého kamene, na níž je hebrejským písmem napsáno, že když tvořili tento nápis, stály Plejády ve znamení Berana. Tam za městem ve směru *qibly* se nachází hrob Abú Hurajry, nikdo ho však nemůže navštívit, neboť obyvateli těchto míst jsou šíité, a když se kdokoliv jde poklonit hrobu, začnou se mu děti

vysmívat, křičet na něj, obtěžovat ho a házet po něm kameny. Proto jsem se tam nemohl jít poklonit.

A když jsem se po vzdání poklon všem těmto místům vracel nazpět, dorazil jsem do vesnice nazývané Kafar Kanna. Na jih od ní je postaven krásný klášter s pevnými dveřmi. Tam je hrob proroka Jonáše – mír s ním. U dveří kláštera je studna s dobrou vodou. Když jsem se poklonil tomuto místu, vydal jsem se do Akry; do Akry to dělá odsud čtyři *farsangy* a v Akře jsme strávili jeden den.

Pokračovali jsme odtamtud dále a přišli do vesnice zvané Haifa. Po cestě do této vesnice bylo mnoho písku, jež používají v Persii zlatníci a jemuž říkají mekkánský písek. Vesnice Haifa leží na pobřeží moře, je tam mnoho palmových hájů a stromů. Byli tam loďaři, kteří stavěli veliké lodě. Těmto mořským lodím tam říkají *džúdí*.

Odtud jsme dorazili do další vesnice, o jeden *farsang* dále, zvané Kanísa. Odtud se cesta odklání od moře a vede na východ do hor přes kamenitou rovinu nazývanou *Vádí Tamásíh* (Údolí krokodýlů). O dva *farsangy* dále cesta opět směřovala k moři. Tam jsme viděli mnoho kostí mořských živočichů, jež se mísily se zemí a hlínou a od neustálých nárazů vln vypadaly jako kameny.

80

Odtud jsme dorazili do města, které nazývají Kajsarija. Z Akry tam to dělá osm *farsangů*. Je to krásné město s proudící vodou, palmovým hájem, sladkými a kyselými pomeranči, pevnou hradbou a železnou branou. Městem protékají potoky pramenité vody. Je tam krásná páteční mešita, při posezení na jejím nádvoří se naskýtá pohled na moře. Byla tam mramorová váza udělaná tak krásně jako čínský porcelán a vešlo se do ní kolem sta *manů* vody.

V sobotu dvacátého devátého *ša'bánu*¹¹⁴ jsme odsud odjeli. Celý *farsang* jsme museli urazit po mekkánském písku a pak jsme opět uviděli mnoho fikovníků a olivovníků. Cesta celou dobu vedla tu horami, tu údolím. Po několika *farsanzích* jsme dorazili do města zvaného Kafar Sábá a Kafar Sallám. Z tohoto města do Ramly to dělá tři *farsangy* a celá cesta, jak bylo zmíněno, je osázena stromy.

V neděli prvního *ramadánu*¹¹⁵ jsme dorazili do Ramly. Odtud do Kajsarije to dělá osm *farsangů*. Je tam velká pevnost s mohutnou hradbou z kamenů spojených vápnem a s železnou branou. Z města k mořskému pobřeží to jsou tři *farsangy*. Voda tam je dešťová. Uvnitř každého domu je bazének, do něhož sbírají dešťovou vodu a mají vždy vodu v zásobě. Uprostřed páteční mešity jsou také velké bazény. Když jsou naplněné vodou, každý si ji může brát. Rozloha tamější mešity činí tři sta kroků na dvě stě. Nad lavicí je nápis, že patnáctého *muharramu* roku 425 hidžry¹¹⁶ tam bylo silné zemětřesení, bylo zničeno mnoho budov, ale nikdo z obyvatel nezemřel.

V tomto městě je hodně mramoru a velká část paláců a domů jeho obyvatel je vyložena mramorem a ozdobena malbami. Mramor řezou pilou bez zubů a používají k tomu mekkánský písek. Sloupy řezou na délku, nikoliv na šířku, stejně jako dřevo, a z kamene dělají desky. Viděl jsem mnoho různých barev kamene: pestrý, zelený, červený, černý, bílý, všechny barvy. Pěstují se tam fíky, přičemž lepší fíky nemají nikde, a vozí je do všech okolních měst. Město Ramla je v Sýrii a v Maghribu známo jako Palestina.

Třetího *ramadánu*¹¹⁷ jsme odjeli z Ramly a dorazili do vesnice nazývané Chátún a odtud jsme pokračovali do další vesnice nazývané Qarjat al-'Inab. Po cestě jsme viděli mnoho pistáciových keřů, jež divoce rostly na horách i v údolích. V této vesnici jsme viděli překrásný a dobrý pramen, jenž prýštil ze skály. Kolem něho jsou postaveny konírny a přístřešky pro poutníky. Odtud jsme začali stoupat vzhůru a zdálo se, že až vylezeme na horu a přejdeme na druhou stranu, ukáže se město. Ale když jsme vylezli do jisté výšky, objevila se před námi obrovská rovina, zčásti písčitá, zčásti kamenitá. Na vrcholu hory leží město Jeruzalém. Z Tripolisu, ležícího na pobřeží, to do Jeruzaléma dělá padesát šest *farsangů* a odtud do Balchu to je osm set sedmdesát šest.

¹¹⁵ 1. březen 1047

¹¹⁶ 10. prosinec 1033

¹¹⁷ 3. březen 1047